

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 ผลการศึกษาพืชอินทรีย์ในตัวอย่างกระหลาปเลี่ยงฟักขาว และแตงกวารับน้ำว่าไม่สามารถตรวจพบสารตกค้างในกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต ออร์แกนโนคลอรีน และไพรีทรอยด์ สังเคราะห์

5.1.2 ผลการศึกษาพืชจากตลาดขายส่งในตัวอย่างกระหลาปเลี่ยงฟักขาว และแตงกวาสามารถตรวจพบสารตกค้างในกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต ได้แก่ omethoate พบในตัวอย่างถ้วนฟักขาว จากตลาดไทย ปริมาณ 1.77 มิลลิกรัม/กิโลกรัม แตงกวาจากตลาดไทย ปริมาณ 0.18 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และ 0.75 มิลลิกรัม/กิโลกรัมและEPN พบในตัวอย่างถ้วนฟักขาวจากตลาดไทย ปริมาณ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัมและตัวอย่างถ้วนฟักขาวจากตลาดไทย ปริมาณ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัมและตรวจพบในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ ได้แก่ cypermethrin ในตัวอย่างแตงกวาจากตลาดไทย ปริมาณ 0.14 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ส่วนในกลุ่มออร์แกนโนคลอรีนไม่สามารถตรวจพบได้

5.1.3 ผลการศึกษาพืชจากห้างสรรพสินค้าในตัวอย่างกระหลาปเลี่ยงฟักขาว และแตงกวาสามารถตรวจพบสารตกค้างในกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต ได้แก่ omethoate พบในตัวอย่างถ้วนฟักขาว จากห้างคาร์ฟูร์ ปริมาณ 1.93 มิลลิกรัม/กิโลกรัมและตรวจพบในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ ได้แก่ cypermethrin ในตัวอย่างถ้วนฟักขาว จากห้างคาร์ฟูร์ ปริมาณ 0.08 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ส่วนในกลุ่มออร์แกนโนคลอรีนไม่สามารถตรวจพบได้

5.1.4 ผลการศึกษาพืชจากตลาดขายปลีกสามารถตรวจพบสารตกค้างในกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต ได้แก่ acephate chlorpyrifos-ethyl และ EPN ในตัวอย่างถ้วนฟักขาวจากตลาดหม่องมน ปริมาณ 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม <0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และ <0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ตามลำดับ และ omethoate ในตัวอย่างถ้วนฟักขาวจากตลาดเมืองชลบุรี ปริมาณ 0.12 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และตรวจพบในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ ได้แก่ cypermethrin ในตัวอย่างถ้วนฟักขาวจากตลาดนัด ปริมาณ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ส่วนในกลุ่มออร์แกนโนคลอรีนไม่สามารถตรวจพบได้

5.1.5 ปริมาณสารตกค้างสูงสุด (Maximum residue Limit, MRLs) ในสารที่ตรวจพบในกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต ได้แก่ omethoate ค่า MRLs มาตรฐานของไทยในผัก เท่ากับ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และมาตรฐานยูโรปในผัก เท่ากับ 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม EPN ค่า MRLs มาตรฐานญี่ปุ่นในผัก เท่ากับ 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม acephate ค่า MRLs มาตรฐานของไทย ยูโรป

และญี่ปุ่นในผัก เท่ากับ 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และchlorpyrifos-ethyl ค่า MRLs มาตรฐานของไทย ยูโรป และญี่ปุ่นในผัก เท่ากับ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัม สรุปได้ว่าปริมาณสารที่สามารถตรวจพบในกลุ่momothane โนฟอสเฟตมีค่า MRLs เกินค่ามาตรฐานทั้งหมด และในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ได้แก่ cypermethrin ค่า MRLs มาตรฐานของไทย ยูโรป และญี่ปุ่นในผัก เท่ากับ 0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัม สรุปได้ว่าปริมาณสารที่สามารถตรวจพบในกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์มีค่า MRLs เกินค่ามาตรฐานทั้งหมดเช่นเดียวกัน ดังตาราง 8

ตารางที่ 8 แสดงปริมาณสารตกค้างสูงสุด (Maximum Residue Limit, MRLs) ในสารที่ตรวจพบ

สารที่ตรวจพบ(mg/Kg)	ตัวอย่าง	ปริมาณที่พบ (mg/Kg)	MRLs(mg/Kg)		ไทย
			ยูโรป	ญี่ปุ่น	
กลุ่momothane โนฟอสเฟต					
Omethoate	ถั่วฝักยาว 4	1.77	0.02		0.05
	ถั่วฝักยาว 7	1.93			
	ถั่วฝักยาว 12	0.12			
	แตงกวากว่า 5	0.18			
	แตงกวากว่า 6	0.75			
EPN	ถั่วฝักยาว 5	0.05		0.1	-
	ถั่วฝักยาว 6	0.05			
	ถั่วฝักยาว 10	<0.02			
Acephate	ถั่วฝักยาว 10	0.03	0.02	0.02	0.02
Chlorpyrifos-ethyl	ถั่วฝักยาว 10	<0.02	0.05	0.05	0.05
กลุ่momothane โนคลอรีน	-	-	-	-	-
กลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์					
Cypermethrin	ถั่วฝักยาว 7	0.08	0.5	0.5	0.5
	ถั่วฝักยาว 11	0.05			
	แตงกวากว่า 4	0.14			

5.1.6 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารตอกค้างของสารกำจัดแมลงกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต กลุ่มออร์แกนโนคลอรีนและกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ในตัวอย่างพืชกะหล่ำปลี ถั่วฝักยาว และ แตงกวาในแหล่งพืชอินทรีย์และผักทั่วไปพบว่าพืชอินทรีย์ไม่พบสารตอกค้าง ส่วนพืชทั่วไปพบว่ามีสารกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟตตอกค้างร้อยละ 22.22 และพบว่ามีสารกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ตอกค้างร้อยละ 11.00 และสารที่สามารถตรวจพบล้วนเกินมาตรฐานดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ปริมาณสารตอกค้างของสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต กลุ่มออร์แกนโนคลอรีนและกลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์ในตัวอย่างพืชกะหล่ำปลี ถั่วฝักยาว และแตงกวาในแหล่งพืชอินทรีย์และผักทั่วไป

กลุ่มสารเคมีที่วิเคราะห์	ผักอินทรีย์		ผักทั่วไป	
	พบสารตอกค้าง (ร้อยละ)	สารเคมีตอกค้าง เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)	พบสารตอกค้าง (ร้อยละ)	สารเคมีตอกค้าง เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)
กลุ่มออร์แกนโนฟอสเฟต	-	-	22.22	22.22
กลุ่มออร์แกนโนคลอรีน	-	-	-	-
กลุ่มไพรีทรอยด์สังเคราะห์	-	-	11.00	11.00

หมายเหตุ ผักทั่วไป คือ ผักที่ได้จากแหล่งตลาดขายส่ง ตลาดขายปลีก และห้างสรรพสินค้า

5.2 อกิจกรรม

5.2.1 พืชอินทรีย์ไม่สามารถตรวจสอบสารกำจัดแมลงกลุ่มօร์เกนในฟอสเฟต օร์เกน โนคลอรีน และกลุ่มไพริทรอยด์สังเคราะห์ตกค้างในตัวอย่างพืชจะหล่อปลี ถ้าฝัก芽 และ แตงกวาก็จะมีความปลดปล่อยและความนำเข้าอีกตามที่ปีคสสากลไว้ แต่ที่ไม่สามารถตรวจสอบก็ไม่ได้ แสดงว่าในตัวอย่างนั้นไม่มีสารกำจัดแมลงตกค้าง เนื่องจากเครื่องแก๊สโคมาราโตกราฟี (GC) ที่ใช้ Flame Photometric Detector (FPD) มีค่า LOD เท่ากับ 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และค่า LOQ เท่ากับ 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และเครื่องแก๊สโคมาราโตกราฟี (GC) ที่ใช้ Electron Capture Detector (ECD) มีค่า LOD เท่ากับ 0.003 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และค่า LOQ เท่ากับ 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ถ้าสารมี ปริมาณต่ำกว่า 0.003 มิลลิกรัม/กิโลกรัม เครื่องนี้ไม่สามารถตรวจสอบพบสารได้ ซึ่งแตกต่างจาก ผลงานวิจัยของ Sameeh A.M. et al. (2009) ที่พบว่าแตกกว่าที่นำมาจากแหล่งพืชอินทรีย์มีการตกค้าง ของสารกลุ่มօร์เกนในฟอสเฟตและกลุ่มօร์เกน โนคลอรีน มีค่า LOQ ของแต่ละสารในช่วง 0.01-0.05 มิลลิกรัม/กิโลกรัม จากศึกษาการตกค้างของสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มօร์เกนในฟอสเฟต และกลุ่มօร์เกน โนคลอรีนของพืชทั่วไป และพืชอินทรีย์ ทำการทดลองตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2006 ถึงเดือนพฤษภาคม 2007 ในประเทศไทย ซึ่งข้อแตกต่างอาจเกิดจากการใช้สารกำจัดแมลงใน ปริมาณที่มากเกินไปหรือมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนระยะเวลาที่สารกำจัดแมลงจะตายตัวไป ดังนั้น ผู้บริโภคควรมีการระมัดระวังในการรับประทานถึงแม้ว่าจะพบสารกำจัดศัตรูพืชในปริมาณน้อย แต่ เนื่องจากสารกำจัดแมลงนี้เป็นสารที่สามารถสะสมในร่างกายและสามารถเกิดผลต่อร่างกายอย่าง รุนแรง เช่น การเป็นหมัน การลื่อมสมรรถภาพทางเพศ การเป็นอัมพฤต อัมพาต และมะเร็งผิวหนัง มะเร็งทางเดินลำไห峡 มะเร็งปอด เป็นต้น

5.2.2 พืชขยายสั่ง ขายปลีก ห้างสรรพสินค้าพบสารตกค้างกลุ่มօร์เกนในฟอสเฟตและ ไพริทรอยด์สังเคราะห์ในตัวอย่างพืชถ้าฝัก芽 และแตงกวาก็จะมีการใช้สารกลุ่มดังกล่าวใน การกำจัดเพลี้ยไฟซึ่งเป็นตัวทำลายແ tengยอดตั้ง เพลี้ยอ่อนซึ่งทำลายช่อดอกหรือใบสภาพที่ดีนี้มีการ โรคใบค่าง โดยการฉีดสารกลุ่มไพริทรอยด์สังเคราะห์ และพอกแมลงปากคุดอื่น ๆ แมลงกัดกินใบ รวมถึงโรคต่างๆที่เกิดจากแมลง เช่น โรคไร้แดง นิยมใช้ยากลุ่มօร์เกนในฟอสเฟต ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Thanh D-N et al. (2008) ตรวจพบสารกลุ่มօร์เกนในฟอสเฟต คือ diazinon ปริมาณ 0.042 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และสารกลุ่มไพริทรอยด์สังเคราะห์ คือ sanmarton ปริมาณ 0.064 มิลลิกรัม/ กิโลกรัม มีค่า LOQ ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.002-0.1 มิลลิกรัม/กิโลกรัม จากการได้ศึกษาสารกำจัด ศัตรูพืชในกะหล่ำปลี 107 อนุพันธ์ ในประเทศไทยเหลือได้

5.2.3 พืชขยายสั่ง ขายปลีก ห้างสรรพสินค้าพบว่าไม่สามารถตรวจสอบสารกำจัดแมลงกลุ่ม օร์เกน โนคลอรีน จันเน่องมาจากการประเทศไทยมีการประคากเลิกใช้แล้ว เพราะมีพิษที่ร้ายแรงและมี

การตอกค้างที่นานจึงเป็นอันตรายมากต่อมนุษย์และสัตว์ (มูลนิธิหมอยาวบ้าน, 2529) แต่ในงานวิจัยในบางประเทศพบว่ายังมีการใช้สารชนิดนี้อยู่ เช่น ผลงานวิจัยของ Thanh D-N et al. (2008) พบสารกลุ่มօร์แกน โนคลอริน คือ alpha-endosulfan ปริมาณ 0.047 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และ pp'-DDE ปริมาณ 0.002 มิลลิกรัม/กิโลกรัม จากการได้ศึกษาสารกำจัดศัตรูพืชในกระหลាปเล 107 อนุพันธ์ ในประเทศไทยได้

ผลงานวิจัยของ Maosheng Z. et al. (2008) ตรวจพบสารօร์แกน โนคลอรินอนุพันธ์ Dicofol ปริมาณ 0.032 มิลลิกรัม/กิโลกรัม มีค่า LOD ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.05-0.2 มิลลิกรัม/กิโลกรัม จากการศึกษาสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มօร์แกน โนคลอรินในกระหลาปเลในประเทศไทย

ผลงานวิจัยของ Mee and Guan (2009) ตรวจพบสารกลุ่มօร์แกน โนคลอรินในแตงกวากือ chlorpyrifos ปริมาณ 0.062 มิลลิกรัม/ลิตร มีค่า LOD ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.0002-0.001 มิลลิกรัม/ลิตร และค่า LOQ ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.001-0.05 มิลลิกรัม/ลิตร จากการศึกษาสารกำจัดศัตรูพืชในผักและผลไม้ ในประเทศไทยแล้วเชีย

5.2.4 การวิเคราะห์ไม่พบสารตอกค้างในกระหลาปเลและกระหลาปเลส่วนมากได้จากเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน และสอบถ่านชาวเขาซึ่งได้ความว่า มีโครงการแม่พ้าหลวงเข้ามาดูแลและมีวิทยากรให้ความรู้ในการใช้สารเคมีกำจัดแมลงที่ถูกต้อง เช่น ปริมาณสารเคมีที่ใช้และเวลาซึ่งที่เก็บเกี่ยวได้ เป็นต้น และมีการแยกยาชีวภาพแก่ชาวเขา รวมถึงมีการรับซื้อผลผลิตจากชาวเขาแต่มีการสุ่มตรวจก่อนรับซื้อทำให้ผลผลิตมีความปลอดภัยก่อนถึงมือผู้บริโภค และได้ในราคาน้ำดื่มน้ำแข็งเนื่องจากปัจจุบันให้ความนิยมพืชอินทรีย์ ซึ่งสอบถὸกกล้องกับงานวิจัยของ Zawiyah et al. (2007) พบว่าไม่สามารถตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืชในกลุ่มօร์แกน โนคลอรินในกระหลาปเล มีค่า LOD ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.003-0.015 มิลลิกรัม/ลิตร และค่า LOQ ของแต่ละสารอยู่ในช่วง 0.01-0.05 มิลลิกรัม/ลิตร จากการศึกษาสารกำจัดศัตรูพืชในกลุ่มօร์แกน โนคลอรินและไพริทรอยด์สังเคราะห์ในผักและผลไม้ในประเทศไทยแล้วเชีย

5.2.5 ผลการวิเคราะห์สารกลุ่มข้างต้นพบว่าส่วนมากไม่สามารถตรวจพบสารตอกค้างเนื่องจากราคาสารกำจัดแมลงมีราคาแพง จึงนิยมใช้สารชีวภาพซึ่งมีราคาถูกและสามารถทำเองได้ ทำให้ลดต้นทุนได้อย่างมากและปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค และจากการสอบถ่านเกษตรกรพบว่าเกษตรกรมีความรู้ในการใช้สารกำจัดแมลงมากขึ้น แต่ที่ตรวจพบก็เกินมาตรฐาน ควรนึ่งคึกรเข้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารตามความจำเป็นและควรดูแลสุขภาพด้วยโดยใช้อุปกรณ์ป้องกันรับถึงระยะเวลาเก็บเกี่ยวตามกำหนดหลังจากใช้สารกำจัดแมลงและการเฝ้าระวังอย่าง เช่น การสุ่มเก็บตัวอย่างจากแหล่งค้าขายพืชผักอย่างต่อเนื่อง

5.2.6 ปริมาณสารตอกค้างสูงสุด (Maximum Residue Limit, MRLs) ในสารที่ตรวจพบ จาก

มาตรฐานของยูโรป ญี่ปุ่น และไทยไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากเป็นประเทศคู่ค้าจึงต้องมี มาตรฐานใกล้เคียงกันดังตารางที่ 8 อันได้กล่าวว่าข้างต้น

5.2.7 การวิเคราะห์ปริมาณสารตกค้างของสารกำจัดแมลงพืช กลุ่มօร์แกน โนฟอสเฟต กลุ่มօร์แกน โนคลอรินและกลุ่ม ไฟริทรอยด์สังเคราะห์ในตัวอย่างพืชกระหลาปี ถั่วฝักยาว และ แตงกวาในแหล่งผักอินทรีย์และผักทั่วไปพบว่าผักอินทรีย์ไม่พบสารตกค้าง ส่วนพืชทั่วไปพบว่ามี สารกลุ่มօร์แกน โนฟอสเฟตตกค้างร้อยละ 22.22 และพบว่ามีสารกลุ่ม ไฟริทรอยด์สังเคราะห์ตกค้าง ร้อยละ 11.00 จะเห็นได้ว่าสามารถตรวจพบได้เนื่อย แต่ที่ตรวจพบนั้นล้วนเกินมาตรฐานทั้งสิ้น ดังนั้นควรมีการล้างให้สะอาดก่อนรับประทาน

5.2.8 จากการศึกษางานวิจัยฉบับนี้ เป็นการเฝ้าระวังสารกำจัดแมลงตกค้างในกะหลาปี ถั่วฝักยาว แตงกวา ซึ่งเป็นพืชผักที่นิยมรับประทานสด โดยเฉพาะรับประทานคึ่งกับส้มตำ และจาก ผลการศึกษาถือว่าปลอดภัยในระดับหนึ่ง แต่ควรระวังด้วยการล้างพืชด้วยวิธีที่เหมาะสม

มีการศึกษาเพื่อลดปริมาณสารกำจัดแมลงกลุ่มօร์แกน โนฟอสเฟต ในตัวอย่างถั่วฝักยาว มะเขือเทศ ผักกาดขาวและกะหลาปี พบว่าให้ผลสูงสุดคือลดได้ 40 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธีการล้างด้วย น้ำผึ้งน้ำยาพอกค่างทับทิม น้ำส้มสายชู และไส้โกรเจนเปอร์ออกไซด์น้ำมันนา瓦 และถ้าต้องการลด ปริมาณสารพิษเมвинฟอสในกะหลาปี ต้องนำกะหลาปีมาแช่และล้างด้วยน้ำผึ้งน้ำมันนา สำหรับ มะเขือเทศ แนะนำว่า ต้องลอกสารพิษพอกนี้ให้หมด (พรชัย เหลืองอาภาพงศ์, 2545)

งานวิจัยของ Zhi-Yong et al. (2007) ได้ศึกษาการล้างกะหลาปีที่มีสาร chlorpyrifos *p,p*-DDT cypermethrin chlorothalonil โดยล้างด้วยสารละลายโซเดียมคลอไรด์ สารละลายกรด อะซิติก และน้ำประปา โดยใช้เวลาในการล้าง 5 นาที 10 นาที และ 20 นาที ผลที่ได้คือปริมาณสารตกค้าง ลดลงได้ดีใกล้เคียงระหว่างสารละลายโซเดียมคลอไรด์ และสารละลายกรดอะซิติก ส่วนเวลาที่ใช้ในการล้างได้ผลไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

- 5.3.1 การเก็บตัวอย่างควรเก็บจากหลากหลายแหล่งที่มาเพื่อได้ตัวอย่างที่ครอบคลุมและจะได้ผลงานวิจัยที่ใช้อ้างอิงได้ทั่วไป
- 5.3.2 จำนวนตัวอย่างควรมีปริมาณที่มากพอ เพื่อจะได้ผลที่มีความถูกต้องมากขึ้น
- 5.3.3 ควรทำการทดลองทุกเดือน เพื่อสามารถเปรียบเทียบการตอกค้างในแต่ละเดือนหรือแต่ละฤดูกาล
- 5.3.4 การนำตัวอย่างมาบดควรเลือกส่วนที่สามารถรับประทานได้ ส่วนที่ไม่สามารถรับประทานควรตัดทิ้งก่อนนำตัวอย่างมาทำการบด เช่น แกนกะหลั่ปสี ข้าวถั่วฝักยาวหรือข้าวแตงกวามากที่สุด
- 5.3.5 ในการสกัดควรทำการสกัดหลาย ๆ ครั้ง เพื่อสกัดสารสำคัญออกให้หมดหรือมากที่สุด